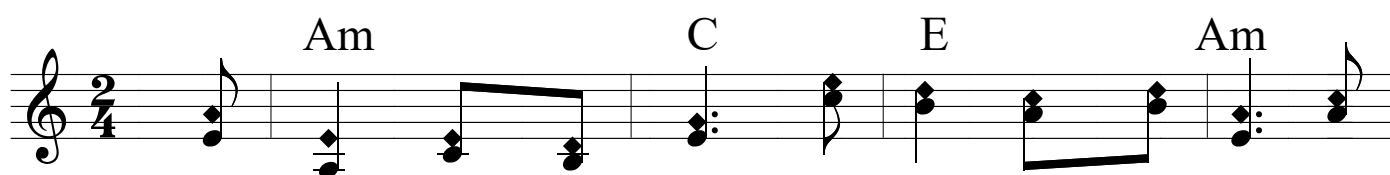
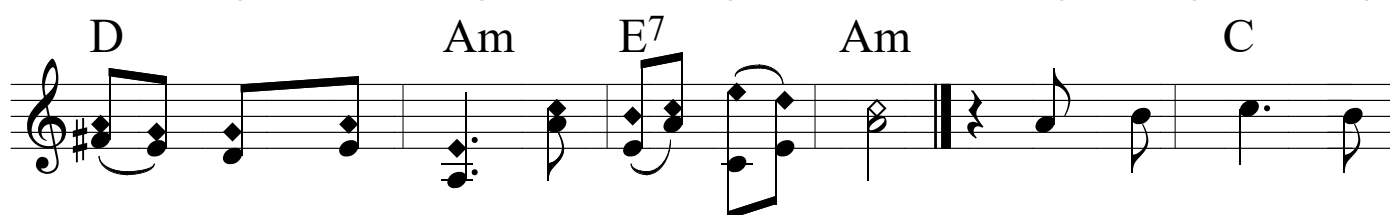

Kinh Chiều

Lm. Nguyễn Mộng Huỳnh

Bóng chiều đang dần buông, Chúa ơi sương xuống rồi, bóng

đêm che khuất trời, xin ở lại thôi.

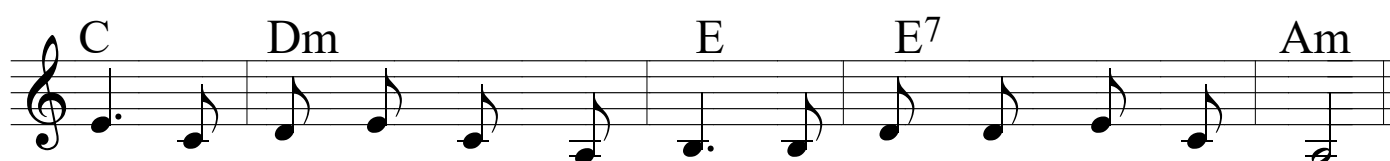
1. Là viễn khách trên
2. Thuyền xa bến đi
3. Đồi viễn xứ lưu

đường tới nơi quê trời, bơ vơ tấm thân mồ côi, không
lạc giữa khơi muôn trùng, lênh đênh giữa cơn cuồng phong, mênh
lạc chốn xa quê người, ngu ngơ mỗi khi chiều rơi, đắm

phương hướng chi Ngài ơi! Ngài hãy đến! cùng con những khi chiều
mông sáng cao chập trùng. Ngài hãy đến! chỉ con hướng đi bình
đắm mắt trông vời vợi. Ngài hãy đến! cùng con mỗi khi chiều

rời, dạy con lối đi Ngài ơi, vượt qua tấm tối cuộc đời.
yên, chỉ con tới nơi biển êm, để con vững lái đưa thuyền.
rời, ủi an đỡ nâng Ngài ơi, dạy con ngược mắt lên trời.